

quatenus ad progressum, non aliter quam causa cum causato ac motus coeli aeternus cum hisce motibus nostratibus, qui etiam si et alterius sint speciei ab illo, ut rectus a circulari et generis etiam alterius, ut alteratio a circulari et hi corruptibiles sunt, circularis
 5 aeternus, attamen ab illo uti a causa pendent, quod et libro 3. De motu, et multis aliis locis disputavit. Quod si ex sua doctrina causata alteratio a circulari duplici genere distat et ratione praedamenti diversi et ratione corruptibilitatis, non tamen quicquam prohibet ab illa causa sibi aequivoca eam pendere.

10 Quid ergo prohibebit Socratem ab idea hominis pendere ratione causati a causa, etiamsi haec aeterna, ille corruptibilis sit in eadem tamen specie? Suntque haec singularia ab illis tamquam multa ab uno et ad unum. Quod fieri posse in longe diversis generibus probavit ipse primo De ente libro. Quatenus ergo ad progressionem causae in causata, haec nostratia ad ideas sunt, ut ab
 15 uno et ad unum: quatenus vero ad perfectionem aeternitatis et corruptionis aequivoca sunt.

Nam ipse alicubi ita docet:⁴⁸ *Singulare enim aequivocum est aliquid et praeter substantias et aliorum est in multis unum.* Sic ideae
 20 in aeternis una in multis individuis aequivocum quoddam est: nullae ergo sunt obiectiones illae.

Illud vero quod superioribus illis subdit:⁴⁹ *Praeterea vero per quos modos ostenditur, quod sunt ideae, secundum nullum eorum videtur.* Formas argumentorum videtur improbare, quibus ideae
 25 esse astruebantur. Sed videtur id non contra Platonem, sed contra Speusippum atque Xenocratem eius hostes directum, ex his quae sequuntur:⁵⁰ *Exactissime rationum aliae eorum, quae ad aliquid faciunt ideas, quorum non aiunt esse genus per se, aliae tertium hominem dicunt.* Quorum quia nihil in toto Platonico volumine reperi-

⁴⁸ καθ' ἕκαστον [καθέκαστον] γὰρ ὁμώνυμόν τι ἔστι καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ἄλλων ἔστιν ἐπὶ πολλῶν ἔν. [Aristotel, Metaph 990b.6 – 8]

⁴⁹ ἔτι <δὲ καὶ> καθ' οὓς τρόπους δείκνυται ὅτι ἔστι τὰ εἶδη, κατ' οὐδένα φαίνεται τούτων. [ARIST. Metaph. 1079a.4 – 5]

⁵⁰ ἔτι δ' οἱ ἀκριβέστατοι τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ἰδέας, ὧν οὐ φασιν εἶναι γένος καθ' αὐτό, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. [ARIST. Metaph. 1079a.11 – 13]